

206

210

FESTA CONNUBIALIA;

in quibus

Vir Integritate Vitæ, ac pietate Spectatissimus

DN. STEPHANUS GMAINER;

Civis & Mercator Regiæ Civitatis Thor.

meritissimus,

Pudicissimam, ac omnibus sui Sexus Virtutibus

Florentissimam Fœminam,

ANNAM CHRISTINAM

Beati

DNI. JACOBI SONTAGII,

Mercatoris olim, & Civis integerrimi,

DERELICTAM VIDUAM,

A. O. R. M. DCCIX. die 8. Octobr.

sibi secundo omniæ jungsbat,

Honoris, & grati animi constandi causa
amico Stylo adumbrata

Per

INFRA DENOMINATOS

THORUNII,

Impressit JOHANNES LUD. NICOLAI, NOB. SENATUS ET GYMNAS,

TYPOGRAPHUS.

LUD. NICOLAI, AURELIUS, ET GYMNAS.

Hosphorus en nitidos producit in æthere vultus
Clrior, & læto nunciat ore Diem.
Cum sperata diu genialis gaudia lecti
Affulgent, frontis jam modo surgat honos.
Ilos quis superis similes nunc esse negabit,
Quæs fortuna simul, servit & ipsa Dies.
Felices sponsi quos tam fortuna quieto
In portu statuit, protegit atque DEUS.
Advenit illa Dies totâ quam mente cupistis,
Conjuncti dignas nunc celebrate faces.
Omnis in ore pudor, Pietas in pectore, sponsam
Exornat, quam jam Sponse venuste, capis.
Excelsæ mentis venit & spectata decore,
Multis munditiis, culta nitere solet.
O te felicem tali, Neonyphe, Marita,
Quam tibi Supremum Numen ab axededit.
Scilicet, ô thalami, per singula læta, sodales
Ducite nunc vitam, pellite moesta procul.
Ac ubi vernantes primæ lanuginis Anni
Currunt, dum læti temporis hora fluit.
Carpite delicias, fugit irrevocabile tempus
Vicinos manes, credite, mœror habet.
Nempe rapit, quodcunque dedit mora temporis, ævi
Carpseris ast quiquid dixeris esse tuum.
Per ludos, epulas, & amatae gaudia vitæ
Vivite, nam vires perdit & arctus Amor.
Ergò Dies Thalami vestri qui est ultimus, idem
Sit vitæ, totus supplice mente precor.
Ibone quo tua nunc Conjux te Sponse, vocabit
Dissimulet quatvis, pugnat Amore tamen.
Jam quod amas, Thalamos castos, Neo Sponse, requiris,
Quæque prius fuerat, Sponsa negata, venit,
Vester honos animis, animis decora alta manebunt,
Fortunæ cumulis, vos DEUS ipse beet.
Vivite dum pascit vestras concordia Mentes,
Ultima vos dirimat, Pacis Amica quies.

Pausa hæc grata mente apposuit

GEORGII HRABECII, Gym. Stud.

CLara lux Solis nitidi recurrit,
Debitum Parcæ quoque tempus implent,
Plena nunc latus, Neosponse, lauris
Brachia pande.

In loco tutè tua jam quiescit
Sors, & optati tenet ima voti,
Gemma, proh felix fluat hæc eburna

Hora diei.

Tempus in ludis benè nunc teratur,
Quando Phœbeus decor ipse solis
Fulget, & ridet facie decora

Charus Amicus.

Hinc tepet Bachus, Pater hinc Lyæi
Alter, hinc lautis dapibus faceti
Excitant tristes animos, Falerna

Vina coronant.

Carpite & vos nunc animo benigna
Gaudia, ò casti thalami sodales,
Nam quid in vita hac poterit caducâ

Lætius esse.

Conjugales hinc fugiant inanes
Diū, nec hic sedem teneat superba
Juno, pro vobis vigilet minister

Angelus, Altî

Ergo si magnus Sator ille Cœli
Protegit vos, tam genio potenti,
Conjuges quis non reputabit omni
Parte beatos.

Fausta jam cœlo meliore vobis
Hora adest, castas sociatque mentes,
Invido, hos, quisquis thalamos pudicos
Spectat ocello.

Vivite ò chari, superis, & imis,
Ac bonis fœtum satiate pectus,
Vos opum pleno beet, atque ditet,

Copia cornu.

Summa votorum melior meorum,
Diū domum servent, dominamque herumque
Hic dies tantus sit apex, & imum

Culmen honoris.

Boni ominis ergo hæc adjecte
Joh. Valent. Martens, Gedan.

